

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

Ryhmä: 5

FCI:n numero: 234
Hyväksytty: FCI 28.1.2014
Kennelliitto 15.4.2014

MEKSIKONKARVATONKOIRA

1/7

KARVATON MUUNNOS

KARVALLINEN MUUNNOS

(XOLOITZCUINTLE VARIEDAD SIN PELO - VARIEDAD CON PELO)

Alkuperämaa: Meksiko

Karvaton muunnos

Karvallinen muunnos

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Islands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

KÄYTTÖTARKOITUS:

Suuri ja keskikokoinen: vahtikoira
pieni: seurakoira.

FCI:N LUOKITUS:

Ryhmä 5 pystykorvat ja alkukantaiset koirat
Alaryhmä 6 alkukantaiset koirat
Käyttökoetulosta ei vaadita

JOHDANTO: Karvattomuutta aiheuttava geeni on dominoiva, mutta joskus penut syntyvät silti karvallisina. Kaksi karvatonta koiraa saa keskenään vain harvoin karvallisia pentuja, minkä johdosta tällaisia yhdistelmiä suositaan ja niiden on todettu ylläpitävän ja parantavan rodun tyyppillisiä piirteitä.

Geneettisen monimuotoisuuden säilyttämiseksi jalostukseen voidaan käyttää hyvä-rakenteisia, tyyppiltään ja ulkomuodoltaan erinomaisia karvallisia yksilöitä, joiden väritys ja karva ovat rotumääritelmän mukaiset. Kahden karvallisen yksilön astuttaminen keskenään ei ole sallittua. Jalostukseen käytettävän karvallisen yksilön molempien vanhempien tulee olla rekisteröityjä ja polveutua karvattomista esivanhemmista vähintään kolmessa sukupolvessa. Karvalliset yksilöt arvostellaan näyttelyissä rotunsa mukaisesti eikä niitä saa käyttää jalostukseen muiden kuin karvatomien yksilöiden kanssa.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Rodun alkuperä ulottuu kauas menneisyyteen. Sitä pidettiin Xolotl-jumalan edustajana, mistä kertoo rodun alkuperäinen nimikin: nahuatlin kielellä Xoloitzcuintli, espanjaksi Xoloitzcuintle. Koiran tehtävänä oli opastaa vainajan sielu ikuisuuteen. Alueen alkuperäisasukkaat söivät sen erittäin arvokkaana pidettyä lihaa erityisissä seremonioissa, minkä vuoksi rodusta tuli erittäin harvinainen ja se katosi lähes kokonaan. Meksikon kennelliitto Federación canófila Mexicana pelasti tämän kansallisen rodun ja on vuodesta 1940 lähtien käyttänyt rotua logossaan. Rodun karvaton muunnos tunnetaan myös nimellä ”perro pelón mexicano” (meksikonkarvatonkoira), ja karvallista muunnosta alkuperäiskansa kutsui nimellä ”itzcuintle”.

YLEISVAIKUTELMA

Kyseessä on ikivanha, alkukantainen, luonnollinen rotu, jonka luonnonvalinta on muovannut. Yleisvaikutelmaltaan erittäin viehättävä, solakka, tyylikäs, kauttaaltaan sopusuhtainen koira. Olemus ilmentää nopeutta, tasapainoisuutta ja voimaa olematta kuitenkaan karkea. Ääri viivoiltaan selkeä, rungon mittasuhteiltaan tasapainoinen. Rintakehä on tilava ja kylkiluut selvästi kaareutuneet, raajat ja häntä pitkät. Rodussa esiintyy kaksi muunnosta, karvaton ja karvallinen, jotka ovat muutoin samanlaisia paitsi turkiltaan ja hampaistoltaan.

Karvaton muunnos: Tärkein erityispiirre on täysin tai lähes täysin karvaton runko ja sileä, pehmeä nahka. Karvattoman muunnoksen erityispiirre on, että hampaisto on lähes aina epätäydellinen, mikä liittyy karvattomuuden aiheuttavaan geeniin.

Karvallinen muunnos: Erittäin viehättävä, kauttaaltaan lyhytkarvainen koira. Karva on tiivistä, sileää ja pinnanmyötäistä, pohjavillaa ei ole. Karvallisella muunnoksella on samat tasapainoiset mittasuhteet kuin karvattomalla muunnoksella. Normaali, täysin kehittynyt hampaisto (42 hammasta).

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA: Runko on olkanivelestä istuinluun kärkeen mitattuna hieman pitempi kuin sään korkeimmasta kohdasta maahan mitattu säkäkorkeus, noin 10:9. Nartut voivat olla hieman uroksia pitempiä. Kuono- ja kallo-osa ovat suunnilleen yhtä pitkät.

Rodussa on kolme kokomuunnosta, jotka kaikki ovat solakoita, vankkoja ja lihaksikkaita, mittasuhteiltaan suorakaiteen muotoisia, etäisyys kyynärpästä maahan on sama tai hieman suurempi kuin rintakehän syvyys. Rintakehä on tilava ja luusto keskivahva.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Meksikonkarvatonkoira on hiljainen, rauhallinen, iloinen, valpas ja älykäs. Se voi olla epäluuloinen vieraita kohtaan. Se on hyvä vahtikoira ja erinomainen seuralainen, ei koskaan vihainen. Karvallinen ja karvaton muunnos ovat luonteeltaan täysin samanlaisia.

PÄÄ

Kallo: Leveä ja voimakas, kiilanmuotoinen. Ylhäältä katsottuna leveä, tyylikäs ja kuonoa kohti kapeneva; niskakyhmy on vähäinen. Kallon ja kuonon linjat ovat lähes yhdensuuntaiset.

Otsapenger: Vähäinen, kuitenkin selvästi erottuva.

Kirsu: Tummillä yksilöillä kirsu on tumma, pronssinvärisillä se voi olla kahvinruskea tai vaaleanpunainen, täplikkäillä täplikäs.

Kuono-osa: Sivulta katsottuna suora. Leuat ovat erittäin voimakkaat.

Huulet: Tiiviit ja tiukat.

Leuat / hampaat / purenta:

Molemmat muunnokset: Leuat ovat voimakkaat. Leikkaava purenta, jossa yläetu-hampaat asettuvat tiiviisti alaeuhampaiden etureunaa vasten. Hampaat ovat kohtisuorassa leukoihin nähden. Myös tasapurenta hyväksytään.

Karvaton muunnos: Koiralla tulisi mieluiten olla kaikki etuhampaat. Muutaman etuhampaan, kulmahampaan, poski- ja välihampaan puuttuminen eivät ole virhe, sillä tavallisesti karvattomilla koirilla ei ole syvälle ulottuvia hampaan juuria. Geneettisesti karvattomuus ja hammaspuutokset liittyvät läheisesti toisiinsa.

Karvallinen muunnos: Koiralla tulee olla täysi hampaisto (42 hammasta) ja leikkaava tai tasapurenta. Hampaat ovat normaalisti kehittyneet ja oikea-asentoiset.

Kieli: Yleensä vaaleanpunainen, mutta siinä voi olla rodulle tyyppillisiä mustia merkkejä tai laikkuja. Suun ollessa kiinni kieli ei saa näkyä. Suusta ulkona roikkuva halvaantunut kieli on hylkäävä virhe.

Posket: Vain hieman erottuvat.

Silmät: Keskipokoiset ja mantelinmuotoiset. Ilme on valpas ja erittäin älykäs. Silmien väri vaihtelee koiran yleisvärin mukaisesti mustan, tummanruskean, pähkinänruskean, meripihkanväriseen ja keltaisen sävyissä. Mahdollisimman tummat silmät ovat toivotuimmat ja silmien tulisi olla keskenään samanväriset. Silmäluomet ovat hyvin pigmentoituneet ja mustat, ruskeat tai harmaat tummilla koirilla. Vaaleilla koirilla sallitaan vaaleat tai vaaleanpunaiset silmäluomet, mutta ne eivät ole toivottavat.

Korvat: Molemmilla muunnoksilla pitkät, suuret, ilmeikkäät, hyvin tyylikkää ja ohuet, muistuttavat lepakon korvia. Koiran ollessa tarkkaavainen, korvat ovat aina pystyt ja muodostavat 50–80° kulman vaakatasoon nähden. Tarkkaavaisen koiran kummankin korvan tulee olla samassa asennossa. Riippuvat tai ty pistetyt korvat ovat hylkäävä virhe.

KAULA: Korkea-asentoinen ja suhteellisen pitkä, niskalinja on hieman kaareva. Siro, joustava, lihaksikas ja hyvin tyylikäs. Kaulanahka on kiinteä, joustava ja pinnanmyötäinen; ei löysää leuanalusnahkaa. Pennuilla on kaulanahassa poimuja, jotka katoavat iän myötä.

RUNKO: Vahvarakenteinen.

Selkä: Ylälinja on täysin vaakasuora ja tasainen. Selkä on lyhyt, vahva ja tiivis.

Lanne: Vahva ja lihaksikas.

Lantio: Hieman kaartuva, noin 40° kulmassa vaakatasoon.

Rintakehä: Sivulta katsottuna pitkä ja syvä, ulottuu kyynärpäiden tasolle. Kylkiluut ovat kaareutuneet, mutta ei liioitellusti, eivät myöskään litteät. Edestä katsottuna eturinta on tilava, rintalastan kärki ei ole esiin työntyvä.

Alalinja ja vatsa: Vatsaviiva on tyylikäs. Vatsa on lihaksikas ja vatsaviiva kohoaa kohtuullisesti.

HÄNTÄ: Pitkä, ohut ja kärkeä kohti kapeneva. Karvattoman koiran hännässä voi olla hieman karvaa, karvallisen häntä on kauttaaltaan karvoittunut. Koiran liikkueessa häntä on ylöspäin kaartunut mutta ei kuitenkaan kosketa selkää. Levossa häntä riippuu hieman kärjestään kaartuneena. Joskus kylmissä olosuhteissa häntä voi olla koipien välissä. Häntä ulottuu lähes kintereeseen. Rauhallisen koiran hännän tulee olla lantion jatkeena.

RAAJAT

ETURAAJAT:

Lavat: Litteät ja lihaksikkaat. Hyvä lavan ja olkavarren välinen kulmaus mahdollistaa pitkät, vapaat ja tyylikkää askeleet.

Kyynärpäät: Vahvat ja tiiviisti rungonmyötäiset, eivät koskaan ulkokierteiset.

Kyynärvarret: Edestä katsottuna pystyt ja suorat.

Välikämmenet: Vahvat ja lähes pystysuorat.

Etukäpälät: Pitkähköt ns. jäniksenkäpälät. Varpaat ovat kaareutuneet ja tiiviisti yhdessä. Karvattomilla koirilla varpaissa voi olla lyhyttä karkeaa karvaa, karvallisten käpälät ovat lyhytkarvaiset. Kynnet tulee leikata ja ne ovat tummilla koirilla mustat, pronssinvärisillä ja vaaleilla vaaleammat. Päkiät ovat lujat ja kestävät hyvin kaikenlaisessa maastossa. Varpaiden välinen nahka on hyvin kehittynyt. Kannaukset tulee poistaa kaikista raajoista paitsi maissa, joissa niiden poistaminen on kielletty.

TAKARAAJAT: Takaosa on vahva ja lihaksikas. Takaa katsoen takaraajat ovat ehdottoman suorat ja yhdensuuntaiset, eivät koskaan ahdasasentoiset. Takaraajojen kulmaukset ovat kohtalaisen avoimet, kuitenkin mahdollistaen takaraajojen vapaat ja tehokkaat liikkeet.

Reidet: Lihaksikkaat.

Polvet: Kohtuullisesti kulmautuneet.

Kintereet: Pihtikinttuisuus on vakava virhe.

Takakäpälät: Kuten etukäpälät.

LIIKKEET: Liikkeet ovat vapaat ja askel pitkä, tyylikäs ja joustava. Ravi on nopeaa ja sujuvaa; pää ja häntä ovat korkea-asentoiset. Takaraajojen liike on vapaata ja voimakasta.

NAHKA:

Karvaton muunnos: Täydellisen karvattomuuden johdosta ihon laatu on tässä rodussa erityisen tärkeä. Iho on sileää ja kosketusherkkää. Se tuntuu lämpimältä, sillä karvattomuuden vuoksi se luovuttaa lämpöä suoraan, mutta koiran ruumiinlämpö on kuitenkin sama kuin karvaisilla koirilla. Karvaisiin rotuihin verrattuna karvattoman koiran iho vaatii enemmän hoitoa, sillä siitä puuttuu luonnollinen suoja auringonvaloa ja sääolosuhteita vastaan. Tapaturmista johtuvat ihovauriot eivät alenna palkintosijaa. Karvatonkin koira hikoilee käpäliensä (päkiöiden ja varpaanvälien) kautta, minkä vuoksi se läähättää hyvin harvoin, paitsi erittäin kuumalla säällä. Ihon tulee näyttää terveeltä, ilman merkkejä näkyvistä iho-ongelmista.

Karvallinen muunnos: Karvallisen koiran iho on pehmeä ja kauttaaltaan karvoittunut.

KARVAPEITE

KARVA:

Karvaton muunnos: Rodun erityispiirre on karvapeitteen täydellinen puuttuminen rungosta (karvaton tai paljas). Otsassa ja niskassa kuitenkin kasvaa joitakin lyhyitä, karheita karvoja, jotka voivat olla minkä värisiä tahansa. Karva on korkeintaan 2,5 cm pitkä eikä se saa koskaan muodostaa pitkää, pehmeää harjaa. Käpäliissä ja hännän päässä on usein karheaa karvaa, sen puuttuminen ei kuitenkaan ole virhe.

Karvallinen muunnos: Tämä muunnos on kauttaaltaan karvainen. Vatsassa ja raajojen sisäpuolella karva voi olla hyvin niukkaa. Karva on lyhyttä, sileää, mieluiten pinnanmyötäistä, vailla pohjavillaa.

VÄRI: Yksivärisyys ja tummat värisävyt ovat toivotuimmat. Väri voi olla musta, mustanharmaa, liuskeharmaa, tummanharmaa, punertava, maksanruskea, pronssinvärisen tai vaalea. Koirassa voi myös olla läiskiä, joiden väri voi olla mikä tahansa, valkoinen mukaan lukien.

KOKO: Kolme kokomuunnosta kummallakin sukupuolella

Iso: Säkäkorkeus 46–60 cm, erinomaisilla yksilöillä sallitaan ± 2 cm .

Keskikokoinen: Säkäkorkeus 36–45 cm.

Pieni: Säkäkorkeus 25–35 cm.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellä mainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen ja sen vaikutukseen koiran terveyteen ja hyvinvointiin.

- hyvin leveä pää
- aikuisella koiralla velto, löysä ja poimuinen iho tai kaulanahka
- löysä leuanaluspuussi
- vaaleat, pyöreät tai ulkonevat silmät
- painunut tai köyry selkä
- jyrkkä lantio
- voimakas pihtikinttuisuus
- tiiviisti selälle kiertyvä häntä
- lyhyt häntä
- litteät kypälät

VAKAVAT VIRHEET:

- pitkä, kapea runko ja lyhyet raajat

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- vihaisuus tai liiallinen arkuus
- selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen
- epätyypillisuus
- ylä- tai alapurenta kummallakin karvamuunnoksella
- huonosta leukojen asennosta johtuvat purentavirheet, vino purenta
- suusta ulos työntyvä (halvaantunut) kieli
- siniset tai keskenään eriväriset silmät
- tyvistetyt tai riippuvat korvat

- ty pistetty tai lyhyt häntä
- karvattomalla muunnoksella karvaa muualla kuin vähäinen karvoitus päässä, korvissa, niskassa, käpälissä ja hännässä
- karvallisella muunnoksella muu kuin lyhyt tai pinnanmyötäinen karva
- albinismi, sokeus ja kuurous
- merle-väri sekä muu kuin rotumääritelmässä mainittu värytys, kuten musta ruskein merkein (black & tan), juovikas, valkoinen, soopeli jne.
- säkäkorkeus yli 62 cm tai alle 25 cm.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittyntä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.

Jalostukseen tulee käyttää vain toiminnallisesti ja kliinisesti terveitä, rakenteeltaan rodunomaisia koiria.